

PALÁST

Állandóan szemlélnünk kell az irgalmasság misztériumát. Ez számunkra az öröm, a derűs nyugalom és a béke forrása. (Ferenc pápa)

Irgalmas lehajlás

Akik idén nyáron együtt voltak a római zarándoklaton, szokatlan dologra lehettek figyelmesek a Szent Péter bazilikában: a jobb oldali kapun nem lehetett közlekedni, mert be volt falazva. Nos, nem építkezés vagy renoválási munkák miatt volt így, hanem mert a székesegyház szent kapujáról van szó, amit rendszerint csak 25 évente, azaz a rendes szentévek alkalmával nyitnak meg. Ferenc pápa viszont úgy döntött, hogy rendkívüli szentévet hirdet, s december 8-án ünnepélyes szentmise keretében kitarja a szent kaput, s ezzel megnyitotta az Irgalmasság rendkívüli szentévet, melynek célja, hogy „mindennapjainkban éljük meg az irgalmasságot, mely az Atyától szüntelenül árad felénk. Ő soha nem fárad bele, hogy kitarja szíve kapuját, és újra meg újra megmutassa, hogy szeret bennünket és meg akarja osztani velünk az életét” (Az irgalmasság arca 25.).

A téma látszólag a semmiből pottyant az ölünkbe, valójában azonban Ferenc pápa ezen döntésének komoly előzményei voltak. Már XXIII. János megadta a kezdőlökést a II. Vatikáni Zsinatot megnyitó beszédében, amikor „nem a szigor fegyveréről, hanem az irgalmasság gyógyszeréről” beszélt, melyre oly nagy szüksége van a modern kor emberének. Az igazi áttörést azonban a lengyel pápa hozta meg, aki átélte a világháború és a diktatúrák borzalmait, aki túlélte egy merényletet, s rögtön pápasága második évében – óriási meglepetést keltve – az irgalmasság témájában írta meg második enciklikáját. Az új évezred első szentté avatása is tudatos volt a szent pápa részéről, hiszen a lengyel Fausztina nővér látomásai révén az isteni irgalmasság apostolának mondható. Szent II. János Pál bevezette a liturgikus naptárba az Isteni Irgalmasság vasárnapját, majd – lám, milyen a Gondviselés! – halála is ezen ünnep előestéjén következett be. Benedek pápa továbbvitte az irgalmasság-hagyományt, amikor elméleti teológus létére a szeretet témájában írta meg első enciklikáját (Deus caritas est). Ferenc pápa pedig – hűen jelmondatához: „megkönyörült rajta és kiválasztotta” – „csak” ugyanazt

csinálja Róma püspökeként, mint Argentínában: szavaival és saját példájával buzdít Isten gyengédségének befogadására, s az irgalmatlan lehajlásra az emberek felé. A szentévet meghirdető bullája (Az irgalmasság arca) akár napi elmélkedéseink tárgya is lehet. Sokan azt gondolják, az irgalmasság szinte megközelíthetetlen, elvont fogalom, mindennapi életünkben pedig gyengeséget jelent. Valójában azonban sokkal több, mint pusztán jóindulat, vigasztalás vagy figyelmesség, pláne nem meghunyászkodás, odavetett alamizsna vagy az igazság elhallgatása. Ferenc pápa az együttérzés- szolidaritás- megbocsátás- vigasztalás ötvözetét érti alatta, mely persze a maga teljességében csak Istenben van meg, tőle indul ki, ennél fogva a mi elsődleges feladatunk annak befogadása. Nemde épp erről szól Karácsony szent titka is? A „végtelenül irgalmas Isten” (Ef 2,4) azzal mutatta meg szeretetét irántunk, hogy elküldte Fiát a világba, aki megtestesülésével minden emberrel egyesült. Mindehhez pedig Máriát választotta eszközül, aki „bensőségesen részesült az ő szeretetének misztériumában, s Jézussal tökéletes összhangban őrizte szívében az isteni irgalmasságot. Mária tanúsítja, hogy Isten Fiának irgalmassága határtalan, s kivétel nélkül mindenkihez eljut” (24. pont).

Ferenc pápa útmutatásai szerint plébániánkon is szeretnénk bekapcsolódni a szentévbe. A nagybőjt kiemelt időszak lesz majd nálunk is a bűnbánat, a megtérés szellemében. Szeretnénk zarándoklatot is szervezni, mely különleges eszköze az irgalmatlan Istennel való találkozásnak. A Palást hasábjain is újra meg újra elő fog kerülni ez a téma: a nyitó oldalon, a szentek életének tükrében, egy-egy vers kapcsán. A pápa azt kéri, hogy a plébániák legyenek az „irgalmasság oázisai” (12. pont). Engedjük hát, hogy ez az egyértelműnek látszó, de nehezen megragadható téma egyre közelebb kerüljön hozzánk! Karácsony napjaiban, a betlehemi jászol csöndjénél szemléljük befogadó, nyitott szívvel az irgalmatlan Isten felénk hajlásának misztériumát!

Zoltán atya

„Jézus Krisztus az Atya irgalmasságának az arca. Ez a kifejezés jól összefoglalja a keresztény hit misztériumát. Az Atya irgalmassága a názáreti Jézusban vált elevenné, láthatóvá, őbenne érte el csúcspontját. „Amikor érkezett az idők teljessége” (Gal 4,4), és üdvözítő terve szerint már minden el volt rendezve, elküldte Fiát, aki Szűz Máriától született, hogy véglegesen kinyilatkoztassa nekünk a szeretetét. Aki őt látja, az Atyát is látja (vö. Jn 14,9). A názáreti Jézus a szavaival, tetteivel és egész személyiségével kinyilatkoztatja Isten irgalmasságát.” (Ferenc pápa: Az Irgalmasság arca 1.)

ÚJÉV - ÚJ KEZDET

Az újév kezdetén akarva akaratlan elgondolkozunk a múlt történésein, próbatételein és kapott örömein. Ilyenkor számadást tartunk, és fogadalmakat teszünk.

Elhatározzuk, hogy "mostantól minden másképp lesz" Úgy véljük, hogy a jó szándék már egy új kezdet. Meggyőződésünk, hogy a pusztá elhatározás elég, az újra kezdéshez. És ilyenkor jönnek a szomorú ráébredések, hogy semmi sem változott.

Az új kezdet ugyanis Isten műve az emberrel, ha Isten akarja ezt, de nem az ember kezdése Istennel. Az ember önmaga nem képes arra, hogy tiszta lappal újat kezdjen. Egyedül ahol Isten van, ott van az Új, a Kezdet. Ezt azonban nem adja Isten vezényszóra, imádkozhatunk érte.

Miképpen jutunk el egy új kezdetre?

„Aki kezét az ekére teszi, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára.”-Lk 9, 62, - olvassuk a Szentírásban. Aki vezeti az ekét, annak tekintete nem visszafelé néz, de nem is a messzi távot kutatja, hanem a következő lépésre figyel, amit meg kell tennie. Hagyd magad mögött a félelmet, gondot és a bűnt, tekints arra, aki új kezdést adott neked. Éld jól a jelen pillanatot!

Minden új reggel, új kezdet életünkben. Minden nap lezárt egész. Elég hosszú a nap ahhoz, hogy Istent megtaláljuk, vagy elveszítsük, hogy a hitet megtartsuk, vagy elbukjunk a bűnnek. Isten örök hűségét minden reggel újra lehet érezni. Életünk kellős közepén Istennel új életet kezdeni, ez az ajándék, melyet Isten minden Új reggelen kezünkbe helyez.

A reggel első csendjét Isten magának tartja fenn.

Legyen valóban az övé!

Hudákné Gyöngyi

DECEMBER SZENTJE: LABOURÉ SZENT KATALIN (1806-1876)

LEGENDA

Ünnepe: december 31.

Catherine Labouré egy parasztházaspár tizenegy gyermeke közül kilencedikként született a Burgundiában, 1806 májusában. Anyja fiatalon halt meg. Ezután nővére belépett az Irgalmas nővérekhez. Katalin a húgával együtt látta el a háztartást. Élete munka, imádság és vezeklés volt. Szabad idejét a templomban töltötte. Apja több évig megtagadta, hogy Katalin beléphessen a rendbe.

Körülbelül tizennyolc éves korában azt álmodta, hogy egy idős pap szentmisét mutat be. Egy másik alkalommal pedig azt, hogy meglátogat egy beteget, s a betegágyánál ismét találkozott ezzel a pappal. Akkor egy hang így szólt hozzá: „leányom, jó dolog ápolni a betegeket. Most menekülsz előlem, egy napon azonban boldog leszel majd, ha hozzám jöhetsz. A jó Istennek terve van veled. Ne felejtse el ezt el!” Néhány év múlva az Irgalmas nővérek egyik társalgójában meglátta alapítójuk, Páli Szent Vince képét és fölkiáltott: Ez az a pap, akit álomban láttam!”

Végre 1830 áprilisában novícia lett az Irgalmas nővéreknél. Erős vágyat érzett, hogy láthassa egyszer a Szűzanyát. Vágya elsőként 1830 júliusában teljesedett. Megjelent neki a Szűzanya és sok mindent rá bízott, például azt, hogyan viselje a rá váró szenvedéseket.

1830. november 27-én Katalin a meglátta a Szűzanyát. Egy félgömbön állt, lába alatt eltaposott kígyó tekergőzött. Kezében gömböt tartott, rajta arany kereszt állott, kezének ujjait gyűrűk díszítették, amelyekbe különböző nagyságú drágakövek voltak illetve, és csodás fény sugárzott belőlük. Majd hangot is hallott: „ez a gömb, amelyet látsz, az egész világot ábrázolja és minden embert is külön-külön.” „

A kövekből előtörő sugarakról pedig azoknak a kegyelmeknek a jelképeit, amelyeket kiírástok mindenkire, aki csak kéri tőlem.” Ezután hirtelen megváltozott a látomás. A Boldogságos Szűz leeresztett fénysugarakat árasztva, karjai irgalommal telve tárultak a föld felé. Alakja körül ovális keretben

ezen a szavak formálódtak ki: „Ó, bűn nélkül fogantott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk!” Katalin tehát megkapta a megbízatását. „Veress érmét e minta szerint! Aki hordja, nagy kegyelmeket nyer, különösen, ha a nyakán viseli. E látomásai többször ismétlődtek. 1832. június 30-án kibocsátották az első 2000 érmét.

Katalin negyvenhat éven át élt irgalmas nővérként Párizsban az öregek otthonában. Nem ismert mást, csak a betegek, öregek, gyermekek gondozását. Feladatát csöndben, szerényen, alázatosan teljesítette, mert szívében az istenszeretet tüze égett.

Egyszer megkérdezték őt, hogyan imádkozik: „Amikor a kápolnába megyek, letérdelek a jó Isten előtt, és így szólok hozzá: Uram, itt vagyok. Add, amit akarsz! Ha ad nekem valamit, megköszönöm neki. Ha semmit sem ad, azt is megköszönöm, mert tudom, hogy semmit sem érdemlek. Utána pedig elmondok Neki mindent, ami az eszembe jut, elbeszélem szenvedéseimet és örömeimet, és hallgatom Őt. Ha ti is hallgatjátok, hozzátok is szól majd. A Jóistennel ugyanis beszélni kell és hallgatni kell Őt. Mindig szól, ha egyszerűen és szerényen átadjuk Neki magunkat.”

„Istent kell keresnünk mindenben!”

1876. december 31-én halt meg. 1933-ban boldoggá, majd 1947. július 27-én szentté avatták.

Szalainé Bálint Rózsa

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

**ADY ENDRE ÜDVÖSSÉGRE
HÍVÓ VERSE,
A KARÁCSONY**

Ady Endre a XX. század legjelentősebb lírikusainak egyike, a Nyugat c. folyóirat vezéralakja volt. Egy kis erdélyi faluban, a Szilágy vármegyei Érmindszenten, egy nádfedeles parasztházban látta meg a napvilágot. Ez az egyszerűség érezhető verseiben.

A magyar költészetben merész újítónak, lázadónak számított, igazi megosztó személyiség volt. Kortársai vagy nagyon kedvelték, vagy ki nem állhatták gőgös hangját. De mielőtt még költészetének nagy témáit megalkotja, 21 évesen ír egy közvetlen, személyes hangú gyöngyszemet: a **Karácsony** c. versét.

A verset először a Debreczeni Hírlap jelentette meg 1898 szeptestéjén, majd a nagyváradi Szabadság c. lap közölte 1900 karácsonyán. Tegyük egy próbát: hat-ránk 115, ill. 117 év távolából ez a „karácsonyi rege”?

A költemény 3 részből áll. Látszólag, a külső forma alapján nem tartja őket össze semmi. Azaz mégis: a tartalom. A lírai én végig kívülállóként, távolságot tartva, szemlélőként tekint az ünnepre, ám egyre közelebb kerül az üdvözüléshez.

Az első rész a régi karácsonyok meghitt hangulatát idézi fel. Hálás szívvel, szeretettel imádkoznak a hívek, s közben a „nagy Isten szent kegyelme” a kis falusi templom csöndjében betölti őket. Nem látványosan, mint pünkösdkor az apostolokat, hanem egyszerűen, ünnepien. Zárásképp is egy idilli képet kapunk: „Az én kedves kis falumban / Minden szívben / Csak szeretet lakik máma.”

A második rész elején van jelen a lírai én a legszemélyesebben: „Bántja lelkem a nagy város / Durva zaja, / De jó volna

ünnepelni / Odahaza”. A vágyak ötször öltének testet („de jó volna”), s ha vissza-idézünk az előző részből pár sort: „Az én kedves kis falumba / A Messiás / Boldogságot szokott hozni”, kiderül, miből fakad a hiányérzet. A nyughatatlan lélek megnyugvását az otthoni templom harangzendülő, hálaénekes békéje orvosolhatná. Itt az önfeledt gyermeki tisztaság emléke vezet el az utolsó, ámde leglényegesebb vágyódáshoz: „Igaz hittel, gyermek szívvel / A világgal / Kibékülni, / Szereteten üdvözülni.”

A harmadik rész a fentiek valóra válására épül: „Ha ez a szép rege / Igaz hitté válna, / Óh, de nagy boldogság / Szállna a világra.” Mi, hívők váltsuk tettekre a „rege” szavait: összpontosítsunk a két főparancsban is meghatározott feladatokra! Ez nem egyéb, mint „Imádni az Istent / És egymást szeretni”.

Ady versei nagyon sokszínűek. Többen egyetértünk abban, hogy istenkereső költészet az övé, nem pedig a megbizonyosodott ember vallomása.

Ez a vers azonban mindannyiunk üdvösségét szolgálja úgy, hogy nem erőltetetten didaktikus, hanem művészi könnyed, egyszerre szép és igaz.

Mészáros Ildikó

ADY ENDRE: KARÁCSONY

I.

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.
Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.
A templomba
Hosszu sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.
Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen -
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.
De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szereteten üdvözülni.

III.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

Adventi koszorúkészítés

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

FERENC PÁPA HOMÍLIÁJA

AZ IRGALMASSÁG ÉVÉT MEGNYITÓ SZENTMISÉN

December 8-án a Szent Péter-bazilikában Ferenc pápa megnyitotta az irgalmasság szentévé. Az alábbiakban teljes terjedelmében közreadjuk a szentév megnyitása alkalmából bemutatott szentmisén mondott homíliájának magyar nyelvű fordítását:

Nemsokára abban az örömben leszek részem, hogy megnyithatom az irgalmasság szent kapuját. Ezt a nagyon egyszerű, ám erősen jelképes mozdulatot Isten ígéjének fényében hajtjuk végre, amelyet az imént hallottunk, és amely a kegyelem elsőségére irányítja figyelmünket. Az a fő gondolat ugyanis, mely többször is visszatér ezekben az olvasmányokban, Gábor angyal szavára utal, amellyel egy fiatal, meglepődött és zavarodott lányhoz fordul, rámutatva az őt beborító misztériumra: „Örülj, kegyelemmel teljes” (Lk 1,28).

Szűz Máriának tehát elsősorban az a dolga, hogy örüljön annak, amit az Úr végbevitt benne. Isten kegyelme beborította, és méltóvá tette arra, hogy Krisztus anyja legyen. Amikor Gábor angyal belép házába, a legmélyebb, a minden emberi felfogóképességet meghaladó misztérium is arra szolgáltat neki okot, hogy örüljön, higgyen és ráhagyatkozzon Isten szavára. A kegyelem teljessége átalakítja a szívét, és képessé teszi annak a nagy tettnek a végbevételére, amely megváltoztatja az emberiség történelmét.

A szeplőtelen fogantatás ünnepe Isten szeretetének nagyságát fejezi ki. Ő nemcsak olyan Isten, aki megbocsátja a bűnt, hanem Máriában odáig megy, hogy megelőzi az eredendő bűnt, amelyet minden ember születésétől fogva magában hordoz. Isten szeretete megelőz, elővételez és megment. A bűn édenkertben elkezdődött történelme beleolvad Isten megmentő szeretetének tervébe. A Teremtés könyvének szavai mindennapi, személyes tapasztalatunkra mutatnak rá. Mindig kísért minket az engedetlenség, ami abban fejeződik ki, hogy életünket Isten akaratától függetlenül akarjuk megtervezni. Az embert folytonosan ez a barátságatlan ellenállás kísérti, az, hogy ellenálljon Isten tervének. Ugyanakkor a bűn történelme is csak a megbocsátó szeretet fényében érthető. Ha minden a bűnhöz kötve maradna, akkor mi lennénk a legkétségbeesettebb teremtmények, ám az az ígéret, hogy Krisztus szeretete győzni fog, mindent az Atya irgalmasságába von. Isten szava, melyet hallottunk, nem hagy kétséget efelől. A Szeplőtelen Szűz kiváltságos tanúja előttünk ennek az ígéretnek és az ígéret beteljesedésének.

Maga ez a rendkívüli szentév is kegyelmi ajándék. Aki belép azon a kapun, felfedezi az Atya irgalmasságának mélységét, aki mindenkit elfogad és mindenki elé személyesen megy. Ő az, aki keres minket! Ő az, aki elénk jön! Ez az év arra szolgál, hogy növekedjen meggyőződésünk az ő irgalmasságában. Mennyire megsértjük Istent és az ő irgalmát, amikor elsőként azt állítjuk, hogy bűneinket megbünteti az ő ítélete, ahelyett, hogy elébe

tennénk: bűneinket megbocsátja az ő irgalma (vö. Szent Ágoston: De praedestinatione sanctorum 12, 24)! Igen, így van! Az irgalmat az ítélet elé kell helyeznünk, és Isten ítéletét minden esetben irgalmassága fényében kell néznünk. A szent kapun való átlépés tehát éreztesse meg velünk, hogy részesülünk a szeretetnek, a gyengédségnek ebben a misztériumában. Hagyjunk fel minden félelemmel és szorongással, mert az nem illik ahhoz, aki szeretve van. Éljük át inkább a mindent átalakító kegyelemmel való találkozás örömét.

Ma, amikor itt, Rómában és minden egyházmegyében a világon átlépünk a szent kapun, egy másik kapuról is szeretnénk megemlékezni, arról, amelyet ötven évvel ezelőtt a II. vatikáni zsinat atyái tártak ki a világ felé. Erre az évfordulóra nem csak a zsinati dokumentumok gazdagsága miatt emlékezünk, melyek napjainkig a hitben tett nagy előrehaladásról tanúskodnak. A zsinat elsődlegesen egy találkozás volt. Igazi találkozás az egyház és korunk emberei között. Ezt a talál-

kozást a Szentlélek ereje jellemezte, aki arra indította egyházát, hogy előjöjjen a zátonyok közül, melyek sok éven át magába zárták, hogy lelkesen újrakezdje misziós útját. Ez annak újrakezdése volt, hogy elébe menjen minden embernek oda, ahol él: a városába, az otthonába, a munkahelyére..., ahol csak ember van, az egyháznak el kell érnie, hogy elvigye neki az evangélium örömet, Isten irgalmasságát és megbocsátását. Ezt a misziós indítást folytatjuk tehát évtizedekkel később, ugyanazzal az erővel és lelkesedéssel. A szentév erre a nyitásra indít bennünket, és arra kötelez, hogy ne hanyagoljuk el a II. vatikáni zsinat szellemét, vagyis az irgalmas szamaritánus szellemét, amire Boldog VI. Pál pápa emlékeztetett a zsinat lezárásakor. Amikor ma áthaladunk a szent kapun, vállaljuk fel, hogy magunkévá tesszük a jóságos szamaritánus irgalmasságát.

A szent kapu megnyitásának szertartása

Ferenc pápa a szentmise záró könyörgése után levetette a miseruhát, és palástot öltött. A szabdéri főoltártól a Szent Péter-bazilika előcsarnokába vonult az aszisztenciával, majd a szent kapu elé lépve imádságot mondott.

Ezt követte a szent kapu megnyitásának rövid szertartása, melynek során a pápa és a hívek egymást felváltva imádkozták a zsoltárverseket.

A Szentatya felment a lépcsőkön, kinyitotta a szent kaput, és a küszöbön csendben imádkozott. Azután ő egyedül belépett a bazilikába. Ferenc pápa után Benedek emeritus pápa is belépett a szent kapun egykori titkára, Georg Gänswein érsek kíséretében. Botjára támaszkodva lépett a küszöbre, majd rövid imádság után belépett ő is a bazilikába, ahol Ferenc pápa köszöntötte őt, majd testvéri kézfogással üdvözölték egymást. Őket követték a koncebrálók, majd a szerzetesek és a világi hívek képviselői, élükön Sergio Mattarella olasz köztársasági elnökkel és Matteo Renzi olasz miniszterelnökkel.

(Forrás: Magyar Kurír)

„Gyermek születik, Fiú adatik nekünk” (Iz 9,5). Benne látjuk Isten csodálatos tökéletességét és az Istenben született ember ártatlanságát. A gyermek érkezése és növekedése mindig azt jelenti a felnőttek megkérgesedett, sokszor kegyetlen világában, hogy van az embernek egy másik arca is, egy gyermeki mosolya, amelyet még nem rontott meg a bűn és az önzés, a törtetés és a félelem. A gyermek maradéktalanul örül az életnek, a létezésnek, amit Isten ajándékozott neki szüleinek keresztül. A gyermek hálás minden szeretetért és mosolyért, mert még csak a jóságot érzi, és nem sejtje a mögötte lévő számítás vagy rosszindulatot. Az ártatlan, bájos gyermekben magunkat is szeretjük, a magunk ártatlanságának visszfényét látjuk és tiszteljük benne. Ők tartják ébren bennünk a reményt, hogy az ember nem szükségszerűen rossz, az élet lehet tisztább, szebb, boldogabb, szóval gyermekibb.

Ez az ártatlanság azonban kiszolgáltatott. A gyermek nem tudja magát megvédeni, ki van téve a felnőttek akaratának. Meg lehet ölni, mint a betlehemi aprószenteket, vagy azt a megszámlálhatatlan sereget, akik a mai jóléti világban halnak éhen, vagy kerülnek a szülők, a felnőttek gondoskodása nélkül az utcára. Karácsonykor nem csak a szegények és a gazdagok, vagy a közösségekben élők és a magukra maradtak között levő szakadékot kell fájdalmasan átéreznünk, hanem azt is, hogy korunkban milyen messze távolodott egymástól a felnőttek és a gyermekek világa, hogy milyen kevés gyermeknek adatik meg a minden szempontból harmonikus családi légkör, ahol testben, szellem-

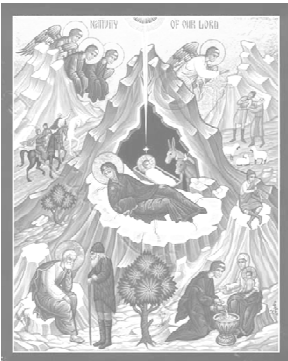

ben és lélekben növekedhet és gazdagodhat szülei, embertársai örömeire, saját boldogságára és Isten dicsőségére.

Az ártatlanság és kiszolgáltatottság, a tisztaság és a gyöngeség sugallja a gyermekek bizalmát a szülők és a felnőttek iránt. Milyen jó nekik, hogy még nem tanultak meg önzőnek lenni, számíthatni és félni. És milyen jó nekünk, hogy még nem veszítettük el legalább az ő bizalmukat. Hátha a gyermekek világa, most az ő karácsonyi örömük, minket is megtanítana bizalomra és hűségre, felelőségre és atyai jóságra.

Ártatlanul, kiszolgáltatottan és bizakodóan így néz ma ránk a Gyermekek, a mi Urunk Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia, akiben megismerjük az Atyát és az Ő örökkévaló szeretetét, a Szentcsalád dédelgetett öröme, akiért már olyan sokan tanultunk meg önzetlenül szeretni, Heródes üldözöttje, hányatott emberi sorunk osztályrészese, aki ma is szenved minden kivetett gyermekben és az egész kínlódó emberiségben. Ő bizalommal néz ránk, kéréses szívű felnőttekre, és a Gyermekek ellenállhatatlan mosolyával, Isten örökké fiatal derűjével vár tőlünk megértést és gondoskodást minden gyermeknek, felnőttnak, az egész világnak. Karácsonykor ez a Gyermekek, az egyetlen Gyermekek néz ránk minden emberi arcból, karácsonykor erre az ártatlanságra mosolygunk vissza az Atyának örök boldogságával és szeretetével.

részlet Dr. Keresztes Szilárd püspök atya 1998. évi beszédéből

MARTOS TAMÁS: AZ ÜNNEP LELKE

Az igazi ünnep mindig a találkozásból, kapcsolódásból fakad. Az ünnepek arra hívnak, hogy felidézzük a múltat és megerősítsük egymáshoz való kapcsolódásunkat. Ha sikerül, az ünnepből – eredeti jelentése szerint – valóban üdv- nap lesz.

A hétköznapok megmutatják, hogy kik vagyunk. Az ünnepek arra emlékeztetnek, hogy kik voltunk és kik is lehetnénk. Ünnepelni kockázatos, mert személyesség kell hozzá. A személyes, őszinte találkozás kockázatos, mert kiszámíthatatlan. Kockára tesszük biztonságunkat – nyerhetünk sokat, veszíthetünk is sokat. Ezért az ünnep ritka és becses. **Hétköznapok** „Legalább ma ne veszedekdjünk...”

Az alapvető ünnep: hogy te és én vagyunk, egymásnak vagyunk. Az ünnep felerősíti kapcsolatunk alapvető jellemzőit. Megsokszorozza hiányainkat – néha éppen azért, hogy hatalmas erőfeszítéssel szeretnénk úgy tenni, mintha minden másképp lenne, mint ahogyan valójában van. Megmutatja azt is, amiben erősek vagyunk, megerősítheti egymás iránti ragaszkodásunkat, bátoríthatja félnék próbálkozásainkat, hogy egymáshoz közel kerüljünk.

Az ünneppel nem lehet a hétköznapok ellen szövetkezni. „Ezen a napon minden legyen egészen más, mint a mindennapokban.” Ez – pszichológiai kifejezéssel – hasítás. A valódi ünnep megszentelés, a hétköznapok valóság felemelése, megtisztogatása, értékeinek összegyűjtése. Az nyer különös jelentőséget, ami egyébként is a miénk. Ennek kimondása az ünnep. Minden apróbb vagy nagyobb igazi ünnepi pillanat azt ígéri, hogy a mindennapoknak értelme van.

JÉZUS A JORDÁNBAN

A Jordánban való alámerítés másoknak azt jelenti, hogy el akarják hagyni bűneiket, s jobban akarnak élni. Jézusnál is tulajdonképpen ezt jelenti: jobban akar élni az Atya akaratának. Neki nem bűneit kellett elhagyni, hanem eddigi életét, s megtalálni azt az utat, ahol jobban az Akaratnak él. Nem a bűn elhagyása a fő cél, az csak eszköz. Nem, valami ellen keresztelkedünk meg, nem valami ellen élünk, hanem a jóért, Istenért, a jobb énkért. A bűnben nem azonos velünk Jézus, de ebben a nagyobb Életre való törekvésben igen. Ahogyan, olykor nekünk kényelmes tud lenni a bűnös életvitel, talán Neki is kényelmes volt addigi élete, a názáreti otthon. Isten hívása mindig kimozdít, „elhív”, „kihív”. Sohasem indulnánk el, ha előbb nem hívna. Az egész Bibliát kezdetben úgy is: „kezdetben volt a Hívás”. Sohasem undorodnánk a bűntől, ha nem hinnénk el, hogy jobbak vagyunk mi annál, mint amik most vagyunk. Soha nem hagynánk ott kényelmünket, ha nem éreznénk, hogy többre vagyunk hivatottak. A hívásban felcsillan valami több, új, a Meghívó. A Fény, ami kezdi széttörni a sötétséget. Csak a fény képes a sötétséget legyőzni. A bennünk lévő sötétséget, csak az „enyhe Világosság”. Mi mindig valamiért, valakiért, Istenért, a jóért élünk és égünk – s nem valami, valaki ellen. Amikor Jézus beáll a Jordánba, akkor ebbe a folyamba – hívásba áll bele, s ebben sorstársunk, így bátorít minket. Bárhol és bármilyen állapotban élünk is, a folyam minket is vinne a jobb felé. Ezért nem keresztelték az őskeresztények álló vízben, hanem csak „élő”, azaz mozgó vízben. Annak a sodrása emlékeztet a folyamra, a hívásra, a Lélek dinamizmusára.

BESZÁMOLÓ AZ ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI KONCERTRŐL

Egy szép hagyomány folytatásaként idén is megrendeztük plébániánkon az adventi jótekonysági koncertet december 12-én. Hosszas előkészület és szervezési munka előzte meg ezt a napot. A Dr. Mihálka György Városi Vegyeskar idén is örömmel tett eleget a felkérésnek, és vendégkórusokat is hívott, hogy változatosabb műsorral ajándékozza meg az érdeklődőket. A koncert színvonalát emelte, hogy a Makói Általános Iskola Ifjúsági Szinfónikus Zenekara is csatlakozott az előadókhoz, és a zenekari kíséreten túl egy önálló műsor-számmal, egy Csajkovszkij darab-bal is elvárásolta a hallgatóságot. A kórus és zenekari próbákon túl sok-sok önkéntes szívesen vállalt munkája kellett ahhoz, hogy minden a helyén legyen, és sikeres legyen ez a rendezvény. Ezúton is szeretnék mindenkinek köszönetet mondani ezekért.

A koncert harangszóval kezdődött, majd Pálfai Zoltán köszöntötte az egybegyűlteket, és az irgalmasság cselekedeteinek fontosságára hívta fel a figyelmet az Irgalmasság Rendkívüli Szent Éve kapcsán. Ezután Farkas Éva Erzsébet polgármester asszony mondott köszöntőt, melyben kiemelte a közös éneklés, zenélés jelentőségét.

A műsort a makói kórus kezdte. Felcsendültek már ismert, kihagyhatatlan dallamok, mint az Adventi ének Kodály feldolgozásában, az Aranyszárnyú angyal Bárdos Lajostól, Schubert Sanctus című műve és az Amazing Grace John Newtontól. A törzsközönség már hallhatta az énekkartól Daniel Leo Simpson Ave Verum Corpus című kórusművét orgona kísérettel, ám most a szinfónikus zenekar közreműködése új fényben ragyogtatta fel a zeneirodalom ezen kortárs gyöngyszemét. Záró számként a vegyeskar egy újdonsággal készült. Karl Jenkins Adiemus című művét adták elő, mely egy nyelveken, kultúrákon felülemelkedő, azokat összekötő igazi örömmzene.

Az estet a Kisteleki Harmónia Egyesület Kórusa folytatta, mely már nem először tesz eleget meghívásunknak. A női kar előadásában harangjáték hangjainak kíséretében hall-

hattuk a szebbnél szebb karácsonyi dalokat. Egy szóló műsor-számként elhangzó áriában is gyönyörködhettünk, melynek címe: Mária, kinyílt rózsza.

A nőikart másik vendég kórusunk, a Hódmezővásárhelyi Vegyeskar követte. Ők most énekeltek először templomunkban. Műsorukon latin és magyar nyelvű, különböző zenei korszakokat idéző, csodálatos karácsonyi énekek szerepeltek. Záró számként a kórus vezetője, Búza András adott elő egy Monteverdi művet, melynek címe: Currite populi.

A koncert végén a három kórus közösen énekelte el a Kicsi gyermek című karácsonyi dalt, majd a zenekarral kiegészülve szólalt meg a Csendes éj, és végül a

Gyimes együttes Újlesztendő című dala csendült fel, melybe a közönség is bekapcsolódhatott.

A köszönetnyilvánítások és a zárószavak elhangzása után, a templomból kilépve szeretetvendégség, ajándékvásár és állatsimogató várta a jelenlevőket, alkalmat teremtve a jóízű beszélgetéseknek, vidám együttlétnék. A vendég kórusok tagjait a makóiak vacsorára is marasztalták, hogy tovább erősödhessen a kórusok tagjai közti baráti kapcsolatok.

Ez a koncert a közönség lelki elmélyülésének segítése mellett, más célt is szolgált. A kárpátaljai Nagybocksó katólikus óvodájának megsegítésére gyűjtöttünk adományokat. Ez az óvoda állami támogatást nem kap, csak adományokból tartják fenn az intézményt. Örömmel tudatom, hogy a koncert segítségével 130.000 Ft-tal tudunk hozzájárulni az óvoda működtetéséhez.

Idén is csodálatos volt énekesként részt venni ebben a kezdeményezésben. A próbák jó hangulata, a szervezés izgalmi, az előadás lélekemelő pillanatai, a koncert utáni közösségi élmények számomra sokat jelentettek. Ezen emlékeket is megőrzöm, úgy mint az előző két év adventi koncertjének felemelő momentumait.

Baranyi Kati

MONTÁZS A JÓTÉKONYSÁGI KONCERTRŐL

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

MUNKÁS AGRÁR MISSZIÓ ŐSZI NAGY TÁBORA

Mint minden évben, idén ősszel is sor került a Munkás Missziós nagy táborra, melynek helyszíne Tiszaföldvár volt. A tábor 2015.

október 26-29. tartott.

Makóról is részt vettünk néhányan a helyi Szakképző iskolákból. Szállást a Tiszaföldvári Szent István király plébánián találtunk, szállásadónk Kovácsik Antal állandó diakónus, plébániavezető volt.

Az ott töltött négy nap alatt sok színes programban volt részünk, megismerkedtünk a várossal egy nagy városnézés, tájokozódási verseny keretében, ismerkedtünk a helyi fiatalokkal.

A sok játék és beszélgetés mellett volt időnk meglátogatni a Tiszazugi Földrajzi Múzeumot, ahol rengeteg érdekes dologgal ismerkedhettünk meg.

A táboraink egyik legfontosabb pontjának az esti tábortűzeket tekinthetjük, ahol mindig fontos szerepet kapnak a játékok, tréfás előadások, valamint egy-egy komoly téma is. Mivel évnnyitó táborunk volt és sok új emberrel találkoztunk az ismerkedésen túl a kereszténység és hitünk gyökereinek megtalálására helyeztük a hangsúlyt.

A portyát a fiatalok nagyon élvezték, jó élményekkel tértek haza, reméljük számos hasonlóban lesz még részünk.

ADVENTI TEAOSZTÁS

Makón már negyedik éve jelenünk meg a Munkás Missziós fiatalok Adventi teaosztási akciókkal, a Posta utcán. Reméljük hagyománnyá válik ez a kezdeményezés, melynek lényege a fiatalok szociális érzékenységének fejlesztésén túl az is, hogy megmutassuk az embereknek, az adás-elfogadás érzésének igazi mivoltát, hogy lehet adni úgy, hogy nem kérnek érte semmit. Mi ilyenkor csak egy mosolyt kérünk a járókelőktől és azoktól akik elfogadják a meleg teát, így lett jelmondatunk „Tea Egy Mosolyért”.

Az Adventi időszak jó, hogy megálljunk egy percre és szétnézzünk a környezetünkben, talán egy pohár teát is megigyunk, gondolva szereteteinkre és Advent igazi lényegére.

A fiatalok szeretnek adni és igazán örülnek, ha elfogadják tőlük a pohár teát.

Nagy segítséget kaptunk idén a Galamb József Mezőgazdasági Szakképző Iskolából, ahol a teák készültek és alapanyaggal is segítették kezdeményezésünket.

Ezúton is köszönjük.

Kiss József

BEMUTATTÁK AZ IRGALMASSÁG RENDKÍVÜLI SZENTÉVÉNEK LOGÓJÁT

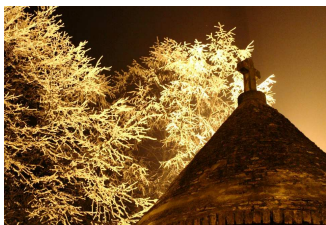
Május 5-én, kedden délben a Szentszék Sajtótermében bemutatták a jubileumi szentév új logóját, Marko Rupnik szlovén jezsuita mozaikművész alkotását – tudósít a Vatikáni Rádió. A logó szemléletes egységbe foglalja a szentév alap gondolatát: „Irgalmasok, mint az Atya.” Lukács evangéliumának hatodik fejezetében Jézus az ellenségszeretet témája kapcsán szólítja fel követőit: „Legyetek tehát irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.” (Lk 6,36) A logó az irgalmasság teológiai összegzéseként a Fiút mutatja, aki vállára veszi az eltévedt embert, felhasználva az ősegyház egyik nagyon kedvelt Jó Pásztor ábrázolását: Krisztus szeretete teljességre viszi a megtestesülés titkát a megváltással.

A logó kiemeli, hogy a Jó Pásztor az ember testét érinti meg annak mélységében, és szeretettel teszi ezt, hogy megváltoztassa az életét. Azonnal szembetűnik egy érdekes mozzanat: a Jó Pásztor végtelen irgalmassággal magára veszi az emberiséget, és összesimuló arcukon egyik szemük összekapcsolódik. Ezzel a „közös szemmel” együtt látnak: Krisztus Ádám szemével lát, Ádám pedig Krisztus szemével. Így minden ember felfedezheti Krisztusban, az új Ádámban a saját emberségét és a jövőt, mely reá vár, Krisztus tekintetében szemlélve az Atya szeretetét.

Az egész jelenet egy mandorla belsejében helyezkedik el. A mandula formájú fénykoszorú az ókeresztény és a középkori ikonográfiából ismert, és Krisztus kettős, isteni és emberi természetére utal. A három ovális koncentrikus kék színű kör, fokozatosan világosodva belülről kifelé, Krisztus mozgására utal, aki kiviszi az embert a bűn és a halál éjszakájából. Másfelől pedig a sötétebb színek mélysége a mindent megbocsátó atyai szeretet végső kifürkészhetetlenségére utal. Krisztus kezein és lábain a sebhelyek az értünk szeretetből vállalt szenvedésének nyomai. Krisztus erős, képes megtartani a vállán az elesett emberiséget, nyugodtan rábízhatjuk magunkat. Lépteit az Útra helyezi, mert Ő, és egyedül Ő ismeri a hazafelé, az irgalmas atyai Ház felé vezető utat.

A függőleges helyzetű mandorlamotívum bal oldalán fut a szentírási idézet: „Irgalmasok, mint az Atya – Misericordes sicut Pater.” A szentév logójának idézetét a világ különböző nyelveire is lefordították.

(Forrás: Magyar Kurír)

KARÁCSONYI MISEREND:

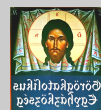
- december 24., csütörtök 15.00.:
 a betlehemi láng szétosztása a templomban
 december 24., csütörtök 24.00.: éjféli mise
 december 25., péntek, 9.00.: karácsonyi ünnepi szentmise
 pásztorjátékkal. 18.00.: esti mise
 december 26., szombat, Karácsony másnapja: 9.00. és 18.00.
 december 27.: Szent Család vasárnapja. A 9 órai misében a családok megáldása. 18.00.: esti mise
 december 28-29-30.: nem tartunk szentmisét
 december 31., csütörtök 18.00.: év végi hálaadás. 23.00.: közös imádság a békéért a templomban.
 január 1., péntek, Szűz Mária, Isten anyja (Újév): 9.00. és 18.00.
 január 3., vasárnap, Karácsony 2. vasárnapja: 9.00. és 18.00.
 január 6., szerda, Urunk megjelenése (Vízkereszt – parancsolt ünnep): 8.00. és 18.00.
 január 10., vasárnap, Urunk megkeresztelkedése: 9.00. és 18.00. Ezzel az ünneppel zárul a karácsonyi időszak.

ADVENT HARMADIK VASÁRNAPJA

A MAKÓI GÖRÖGKATOLIKUS TEMPLOM LITURGIKUS RENDJÉRŐL:

- December 24-én Szenteste Éjféli Szent Liturgia
 December 25-én 10.00 óra Szent Liturgia
 December 26-án 10.00 óra Szent Liturgia
 December 27-én 8.30 óra Szent Liturgia
 December 31-én 10.00 óra Szent Liturgia
 Január 01-én 10.00 óra Szent Liturgia

Vasárnapokon 7.30 órától Utrenyét (reggeli istentisztelet),
 majd 8.30 órától Szent Liturgiát (mise) végzünk.

- Elkezdődött az új egyházi év. November 28-án, szombaton délután 4 órakor adventi koszorúkészítésre és kézműveskedésre hívtunk mindenkit a plébániára.

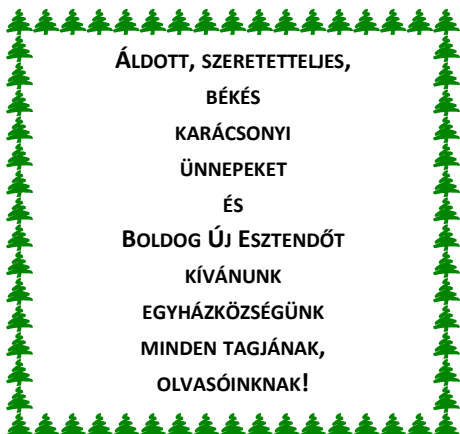
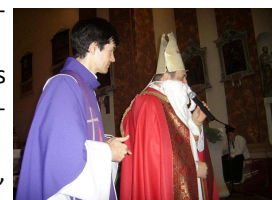
- A makói Szent István Király plébánia számos lehetőséget kínált a Karácsonyig tartó utazás bensőséges megéléséhez; hétköznaponként reggel 6 órától rorate misék voltak, folyamatosan lehetőséget biztosítottunk a szentgyónás elvégzésére.

Lelkigyakorlatba, házalós betlehemesbe és cipősdoboz-akcióba lehet bekapcsolódni.—December 12-én, szombaton délután fél ötkor jótékonyági kórushangversenyre került sor a templomban, amelynek összegyűlt adományaiából a kárpátaljai Nagybocksó katolikus óvodáját támogatják.

- A szentmise előtt a gyermekmissziós csoport tagjai gyűjtötták meg a második gyertyát a koszorúnkon. A mise alatt megérkezett hozzánk a Mikulás, és a jó gyerekek ajándékcsomagot kaptak tőle.

- A Szent Erzsébet karitás csoport idén néhány oktatási intézményben közösségi programokat is támogatott a perselyadományokból. Szeretnénk köszönetet mondani minden adományért!

- Örömmel tudatjuk a testvérekkel, hogy Kegytárgybolt nyílt a Hunyadi u. 1. szám alatt. Nyitva tartás hétköznapokon: 9:00-17:00, szombaton: 9:00-12:00

ÁLDOTT, SZERETETTELJES,
 BÉKÉS
 KARÁCSONYI
 ÜNNEPEKET
 ÉS
 BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
 KÍVÁUNK
 EGYHÁZKÖZSÉGÜNK
 MINDEN TAGJÁNAK,
 OLVASÓINKNAK!

Két feleség beszélget:

- Hallom, letartóztatták a férjedet.
- Hát igen, az idén túl korán kezdte meg a karácsonyi bevásárlást.
- Hogyan? Hiszen már majdnem karácsony van!
- Úgy értem, mielőtt még az üzlet kinyitott volna...

A bolond apuka sétál a kislíával az erdőben.
 Megszólal a gyerek:

- Jaj, apa, de messze van még karácsony!
- Mire az apa:
- Hülye vagy, fiam, nem is arra megyünk!

Felelős kiadó:
 Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fotó: Majoros Márton,
 Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:
 Szent István Király
 Plébánia
 6900 Makó,
 Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

